

ЗАКОНОДАВЧЕ ТА НОРМАТИВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПОЧАТКУ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

І.В. Сервецький

доктор юридичних наук, доцент

професор кафедри спеціальної техніки

та оперативно-розшукового документування

Національної академії внутрішніх справ

Постановка проблеми. Захист конституційних прав і свободи людини здійснюється за допомогою норм прямої дії [1]. У зв'язку зі вступом у дію нового Кримінального процесуального кодексу (КПК) України, унесено зміни до понад 80 законів [2] та нормативно-правових актів. Кримінальний процес передбачає порядок досудового розслідування [3]. Процес досудового розслідування починається з моменту звернення громадянина в будь-якій формі до правоохоронних органів про вчинення відносно нього кримінального правопорушення. Подання заяви чи повідомлення або після самостійного виявлення слідчим, прокурором з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, є самостійною стадією кримінального провадження [3].

Однією з нагальних проблем цієї стадії КПК України є проблема початку кримінального провадження [3]. Адже до його початку кримінального провадження здійснюється низка організаційно-тактичних, оперативно-розшукових заходів реагування на заяви та повідомлення про злочини [4], з метою проведення невідкладних, першочергових, послідовних та додаткових слідчо-оперативних заходів для з'ясування всіх обставин учиненого правопорушення.

Такі невідкладні слідчо-оперативні заходи здійснюються в умовах мінімальної інформації, обмеженим колом осіб, як правило, членами слідчо-оперативної групи уповноваженими через дефіцит часу [5]. Незважаючи на це, дії працівників органів внутрішніх справ, уповноважених осіб, на наш погляд, повинні бути чітко регламентовані КПК України, відомчими нормативними актами та відповідати світовим стандартам дотримання прав людини.

Формально, законодавець установлює, що громадяни мають право на захист своїх або близьких осіб прав, а правоохоронні органи зобов'язані негайно реагувати на ці правопорушення.

Отже, актуальними є питання усвідомлення правоохоронними органами та громадянами прав, що закріплені у ст.214 КПК України, — це початок кримінального провадження.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Проблемами удосконалення чинного Кримінального процесуального кодексу займаються такі науковці та практичні працівники правоохоронних органів: Р.Г. Андреев, О. Баганець, О.М. Бандурка, Є.П. Блажівський, В.Г. Гончаренко, Р.С. Кацавця, В.В. Коваленко, А.В. Молдаван, В.Н. Назарова, В.Т. Нор, П.П. Підюков, Д.П. Письменний, В.Я. Тацій, Л.Д. Удалова, В.І. Шакур, М.Є. Шумило, О.Г. Яновська та інші.

Мета. Установлення всіх наявних можливостей громадян для реалізації свого конституційного права щодо захисту через закріплені в КПК України норми, а правоохоронні органи зобов'язані точно, ефективно відповідно до чинного закону та нормативно-правових актів, здійснювати комплекс слідчо-оперативних заходів, спрямованих на встановлення всіх обставин кримінального правопорушення, та осіб, які їх учинили.

Основні результати дослідження. З прийняттям нового КПК України (13 квітня 2012 р.) теоретично в громадян мала б з'явитись більша можливість реалізувати своє конституційне право на захист прав і свобод, порушених унаслідок вчинення щодо них кримінального правопорушення [3].

У разі звернення громадян до правоохоронних органів про вчинення відносно них кримінальних правопорушень слідчий, прокурор, інша службова чи уповноважена особа зобов'язана [6], прийняти та зареєструвати заяву та повідомлення про кримінальні правопорушення.

Досудове розслідування розпочинається з моменту внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань (ЄРДР). Положення про ЄРДР, порядок його формування та ведення затверджуються Генеральною прокуратурою України за погодженням з Міністерством внутрішніх справ України, Службою безпеки України, органом, що здійснює контроль за додержанням податкового законодавства [7].

У ст. 214 КПК України зазначено, що слідчий, прокурор негайно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення або після самостійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, зобов'язаний унести відповідні відомості до ЄРДР та розпочати розслідування [3].

Здійснення досудового розслідування до внесення відомостей до реєстру або без такого внесення не допускається й тягне за собою відповідальність, установлену законом. Огляд місця події у невідкладних випадках може бути здійснено до внесення відомостей до ЄРДР, що здійснюється негайно після завершення огляду. У разі виявлення ознак кримінального правопорушення на морському чи річковому судні, що перебуває за межами України, досудове розслідування розпочинається негайно; відомості про нього вносяться до ЄРДР за першої можливості [7].

Слідчий, прокурор, інша службова особа, уповноважена на прийняття та реєстрацію заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення зобов'язані прийняти та зареєструвати таку заяву чи повідомлення про кримінальне правопорушення.

Уповноважена особа-співробітник (працівник) уповноваженого оперативного підрозділу, залучений за рішенням керівника до проведення або участі в проведенні негласної слідчої (розшукової) дії, інші особи, залучені за рішенням слідчого, прокурора, оперативного підрозділу [6].

Відмова в прийнятті та реєстрації заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення не допускається.

До ЄРДР записуються відомості про:

1) дату надходження заяви, повідомлення про кримінальне правопорушення або виявлення з іншого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення;

2) прізвище, ім'я, по батькові (найменування) потерпілого або заявника;

3) інше джерело, з якого виявлені обставини, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення;

4) короткий виклад обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, наведених потерпілим, заявником чи виявлених з іншого джерела;

5) попередня правова кваліфікація кримінального правопорушення з зазначенням статті (частини статті) Закону України про кримінальну відповідальність;

6) прізвище, ім'я, по батькові та посада службової особи, яка внесла відомості до реєстру, а також слідчого, прокурора, який уніс відомості до реєстру та/або розпочав досудове розслідування;

7) інші обставини, передбачені положенням про ЄРДР.

У ЄРДР автоматично фіксується дата внесення інформації та присвоюється номер кримінального провадження. Слідчий невідкладно у письмовій формі повідомляє прокурора про початок досудового розслідування, підставу початку досудового розслідування та інші відомості, передбачені частиною п'ятою цієї статті.

Якщо відомості про кримінальне правопорушення до ЄРДР унесені прокурором, він зобов'язаний невідкладно, але не пізніше наступного дня передати органам досудового розслідування [7].

З метою виявлення та фіксації відомостей щодо обставин учинення кримінального правопорушення слідчий, прокурор проводять огляд місця події, огляд місцевості, приміщення, речей та документів (ст.237 КПК України) для виявлення та фіксації відомостей щодо обставин вчинення кримінального правопорушення слідчий, прокурор проводять [3].

Огляд житла чи іншого володіння особи здійснюється згідно з правилами КПК України, передбаченими для обшуку житла чи іншого володіння особи.

Для участі в огляді може бути запрошено потерпілого, підозрюваного, захисника, законного представника та інших учасників кримінального провадження. З метою одержання допомоги з питань, що потребують спеціальних знань, слідчий, прокурор для участі в огляді може запросити спеціалістів.

Особи, у присутності яких здійснюється огляд, під час проведення такої слідчої (розшукової) дії, мають право робити заяви, що підлягають занесенню до протоколу огляду.

Під час проведення огляду дозволяється вилучати лише речі та документи, що мають значення для кримінального провадження, та речі, вилучені з обігу. Всі вилучені речі й документи підлягають негайному огляду та опечатуванню із підписами осіб, які брали участь у проведенні огляду. Якщо огляд речей і документів на місці здійснити неможливо або їх огляд пов'язаний з

ускладненнями, вони тимчасово опечатуються і зберігаються в такому вигляді, поки не буде здійснено їх остаточний огляд і опечатування.

Слідчий, прокурор має право заборонити будь-якій особі залишити місце огляду до його закінчення та вчинювати будь-які дії, що заважають проведеному огляду. Невиконання цих вимог тягне за собою передбачену законом відповідальність.

Під час огляду слідчий, прокурор або за їх дорученням залучений спеціаліст має право проводити вимірювання, фотографування, звуко- чи відеозапис, складати плани й схеми, виготовляти графічні зображення оглянутого місця чи окремих речей, виготовляти відбитки та зліпки, оглядати й вилучати речі та документи, що мають значення для кримінального провадження. Предмети, що вилучені законом з обігу, підлягають вилученню незалежно від їх відношення до кримінального провадження. Вилучені речі та документи, що не належать до предметів, які вилучені законом з обігу, уважаються тимчасово вилученим майном [3].

Але законодавець зазначає, що слідчий самостійно здійснює досудове розслідування, який визначається керівником органу досудового розслідування [2]. З моменту внесення до ЄРДР починається досудове розслідування. У новому КПК України з'являються такі поняття, як: «Єдиний реєстр досудових розслідувань» [7] «електронний документообіг» [8], «електронний цифровий підпис» [9] та інші поняття, що у своїй сукупності дозволяють упровадити технічні засоби під час розслідування злочинів і більш грамотно захищати громадян, що постраждали від кримінального правопорушення.

Згідно з Положенням про порядок ведення Єдиного реєстру досудових розслідувань, затвердженого наказом Генеральної прокуратури України, реєстр — це створена за допомогою автоматизованої системи електронна база даних, відповідно до якої здійснюється збирання, зберігання, захист, облік, пошук, узагальнення даних, зазначених у п. 2.1 цього Положення, що використовуються для формування звітності, а також надання інформації про відомості, унесені до ЄРДР, що має сприяти точній і повній реалізації норм [7].

У ч. 5 ст. 3 КПК України, досудове розслідування — це стадія кримінального провадження, що починається з моменту внесення відомостей про кримінальне правопорушення до ЄРДР і закінчується закриттям кримінального провадження або направленням до суду обвинувального акта, клопотання про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру, клопотання про звільнення особи, яка вчинила кримінальне правопорушення [2].

Водночас у ч. 3 ст. 214 КПК України зазначено, що здійснення досудового розслідування до внесення відомостей до ЄРДР **не допускається** й тягне за собою відповідальність, установлену законом.

Після внесення відомостей до ЄРДР починається досудове розслідування. При цьому відмова в прийнятті й реєстрації заяви або повідомлення **не допускається** (частина четверта ст. 214 КПК України). Після реєстрації слідчий та інші уповноважені особи проводять строго регламентовані КПК України слідчі (розшукові), негласні слідчі (розшукові), а також інші процесуальні дії.

Форма внесення до ЄРДР - єдина електронна форма. Водночас законодавець **не передбачив** уведення дублікатів письмових реєстраційних документів на випадок учинення надзвичайних ситуацій [10], виникнення надзвичайних ситуацій, землетрусів, вимкнення світла, відсутність можливості пересування на території та в інших випадках, коли електронний реєстр може не працювати тривалий час.

Це відноситься і до випадків виявлення ознак кримінального правопорушення на морському чи річковому судні, що перебуває за межами України, досудове розслідування розпочинається негайно; відомості про нього вносяться до Єдиного реєстру досудових розслідувань при першій можливості.

На цей випадок законодавець повинний передбачити введення реєстраційних документів початку досудового розслідування журнали, картки (дублікати), тобто такі відомості, що передбачені ч. 5 ст. 214 КПК України [2].

Це дало можливість забезпечити звернення із заявами, повідомленнями громадян про вчинені правопорушення у будь-яких надзвичайних ситуаціях [11] воєнних діях [12] а правоохоронним органам почати кримінальні провадження та швидко проводити досудове розслідування.

Більше того, це б відповідало нормі (ч. 5 ст. 214 КПК) у якій зазначено, що внесення інформації до єдиного реєстру є рішення слідчого або прокурора про це, яке здійснюється в результаті отримання заяви, повідомлення про вчинення кримінального правопорушення або після самостійного виявлення з будь-якого джерела обставин, які можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення.

Відповідно до кримінального кодексу, із заявою чи повідомленням про злочин може звернутися як потерпілий або заявник, який не є потерпілим [2], а правоохоронні органи зобов'язані зареєструвати заяву та повідомлення про кримінальне правопорушення. Більше того, КПК наділяє заявника певними правами вже на стадії реєстрації заяв (право отримати від органу, до якого він подав заяву, документ, що підтверджує її прийняття і реєстрацію, підтверджувати факти викладені в заяві речами та документами, а також отримати інформацію про закінчення досудового розслідування). Відтак, заявник практично відразу має суттєвий арсенал прав для відстоювання інтересів людини.

Ще одним приводом до внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань та початку відповідного розслідування є **самостійне виявлення** працівником правоохоронного органу ознак кримінального правопорушення. Це здійснюється у тих випадках, коли у результаті розслідуванні одного кримінального правопорушення слідчий виявляє ознаки іншого правопорушення. У цьому разі, якщо кримінальне правопорушення виявляється безпосередньо працівником правоохоронного органу, він складає рапорт з зазначенням відомостей, які вносяться до Єдиного реєстру досудових розслідувань [7].

Утім, вносити інформацію до Реєстру зможуть лише ті особи, які в установленому порядку отримують індивідуальні електронні «ключі» [9] для доступу до системи. Коло цих осіб визначене Положенням про ЄРДР, яким закріплюються права та обов'язки держателя, реєстраторів та користувачів

системи. Такі особи мають право доступу до Реєстру за допомогою унікального електронного «ключа». Відомості про реєстраторів та користувачів заносяться до довідника прокуратурах.

Доступ до інформації про кримінальні провадження є жорстко обмежений. Це пов'язано з необхідністю захисту бази даних шляхом заборони несанкціонованого втручання. Хід кримінального провадження та всі рішення по ньому крок за кроком фіксуються системою, щоб у будь-який момент можна було отримати повну інформацію про хід досудового розслідування. Внесення відомостей здійснюється шляхом занесення реєстратором інформації до Реєстру та вибору даних у довідниках для заповнення документів первинного обліку про: кримінальне правопорушення; наслідки досудового розслідування кримінального правопорушення; заподіяні збитки, результати їх відшкодування та вилучення предметів злочинної діяльності; особу, яка вчинила кримінальне правопорушення та яка підозрюється у їх вчиненні; рух кримінального провадження.

Після внесення відомостей до Реєстру реєстратором проводиться накладення електронного цифрового підпису. Використання електронного підпису здійснюється відповідно до Закону України «Про електронний цифровий підпис» [9].

Після самостійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, зобов'язаний внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань та розпочати розслідування.

Всі вищезазначені суб'єкти мають доступ до Єдиного реєстру досудових розслідувань, через електронні ключі з оригінальними паролями до них. В системі ЄРДР визначено 4 суб'єкти, які можуть працювати з реєстром, а саме: слідчий, прокурор, керівник досудового розслідування, керівник органу прокуратури.

Робота системи і внесення до ЄРДР відомостей наприклад, вибору ролі слідчого. Отримавши заяву, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення чи самостійно виявивши кримінальне правопорушення слідчий невідкладно, не пізніше 24 годин здійснює вхід до системи Єдиного реєстру досудових розслідувань, де перед початком роботи з реєстром попереджається про відповідальність за внесення ним даних [7].

Перелік завдань, який відкривається перед ним після входу до системи реєстру, він обирає вкладку «Кримінальні провадження», де обирає вкладку «Зареєструвати кримінальне правопорушення». До Єдиного реєстру досудових розслідувань у вкладці «Зареєструвати кримінальне правопорушення» вносяться дані: часу, дати внесення даних, прізвище слідчого, хто вніс дані заявника про кримінальне правопорушення (юридична чи фізична особа), дату вчинення правопорушення, фабулу, попередню кваліфікацію, територію вчинення правопорушення, потрібно заповнити всі поля, які відкриваються після вибору вкладки «Зареєструвати кримінальне правопорушення». Потім, вибирається «Відправити на реєстрацію». Якщо в систему вже внесені дані, які вносив слідчий, то ці дані значаться в системі із статусом «дублікат».

У разі відсутності правопорушення із дублюючими даними, система створює кримінальне правопорушення із статусом «Неzareєстроване». Керівник органу досудового розслідування, який через свій ключ входить до системи Єдиного реєстру досудових розслідувань, з підменю «Неzareєстровані кримінальні правопорушення» реєструє кримінальне правопорушення, обирає слідчого, після чого статус «Неzareєстроване кримінальне правопорушення» змінюється на «У провадженні». Далі автоматично фіксується дата внесення інформації та присвоюється номер кримінального провадження. Номер кримінального провадження складається з таких реквізитів: код органу, який розпочав досудове розслідування, рік, код відомства та територіального органу, номер кримінального провадження. Реквізити номера кримінального провадження зберігаються на всіх стадіях досудового розслідування. Код регіону, району (залізниці), на території яких учинено кримінальне правопорушення, слідчий або прокурор після внесення відомостей до Реєстру про кримінальне правопорушення визначає згідно із довідником регіонів (заліниць).

Кодування регіонів, районів (заліниць) єдині для всіх органів досудового розслідування [7].

У разі зазначення у заяві, повідомленні про декілька вчинених кримінальних правопорушень або які були виявлені безпосередньо прокурором, слідчим чи працівником іншого підрозділу незалежно від часу їх учинення, наявності осіб, які вчинили кримінальні правопорушення, відомості про них заносяться до Реєстру за кожним правопорушенням окремо, а речові докази зберігаються в відповідності до постанови КМ України [13].

У ч.6 ст.214 КПК України зазначено, що слідчий невідкладно у письмовій формі повідомляє прокурору про початок досудового розслідування, підставу початку досудового розслідування та інші відомості, передбачені ч.5 цієї статті [3].

Якщо ж відомості про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань внесені прокурором, він зобов'язаний невідкладно, але не пізніше наступного дня, з дотриманням правил підслідності передати наявні у нього матеріали до органу досудового розслідування та доручити проведення досудового розслідування.

Законодавець зазначає, слідчий, самостійно здійснює досудове розслідування, визначається керівником органу досудового розслідування, зобов'язаний зберегти речові докази [13].

Це означає, що слідчий виявивши кримінальне правопорушення, повинен його зареєструвати [14], зобов'язаний доповісти матеріали заступнику начальника РВВС (він же начальник слідчого відділу), що зазначено у наказі № 700, від 14 серпня 2012 р. [15], а також уточнено у наказі № 686 [16], який може дати дозвіл на внесення до ЄРДР. Більше того, облік кримінальних правопорушень здійснюється за дорученням керівника прокуратури або органу досудового розслідування шляхом внесення до Реєстру відомостей, зазначених ч. 5 ст. 214 КПК України або, відмовити, пославшись на недостатність матеріалів, що підтверджують факт кримінального правопорушення або кримінального проступка.

Слід, зазначити, що такого обов'язку не зазначено у ст. 40 КПК — повноваження слідчого, а також не має їх і керівник досудового розслідування, повноваження якого закріплені у ст. 39 КПК.

Висновки. Все це означає, що слідчий не є самостійною особою при здійсненні кримінального провадження, а лише виконує технічні функції щодо реєстрації матеріалів кримінального провадження на цьому етапі.

Прокуратура привласнила собі не властиві функції на кшталт (загальний нагляд, держатель реєстру, підпису контрольних документів тощо) замість того, щоб реально очолити процес розслідування.

Відсутність додаткового, резервного способу фіксації на папері чи інших матеріальних об'єктах дублікатів початку кримінального провадження зводить нанівець ефективність електронної системи фіксації інформації про злочини та ведення єдиного реєстру.

Таким чином, норми Кримінального процесуального кодексу України при вирішенні заяв та повідомлень громадян про злочини залежать від електронного реєстру, а у випадку його відсутності процесуальні дії неможливі, незаконні, а громадяни беззахисні.

Отже, норми Кримінального процесуального кодексу, що встановлюють не процесуальні форми є нікчемні, а його автори навмисне паралізували його ефективність.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Конституція України. Верховна Рада України; Конституція, Закон від 28.06.1996 № 254к/96-ВР Ст.3 [Електронний ресурс] //Офіційний веб-сайт Верховної Ради України: Законодавство України. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua>

2. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Кримінального процесуального кодексу України: Закон України, Верховна Рада України; Закон від 13.04.2012 № 4652-VI [Електронний ресурс] //Офіційний веб-сайт Верховної Ради України: Законодавство України. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>

3. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Кримінального процесуального кодексу України: Закон України. Кримінальний процесуальний кодекс України: чинне законодавство з 19 листопада 2012 року: (офіц. текст). – К. : Паливода А.В., 2012. – 382 с.

4. Про організації реагування на повідомлення про кримінальні правопорушення, інші правопорушення, надзвичайні ситуації та інші події, та забезпечення оперативного інформування в органах і підрозділах внутрішніх справ України: Наказ МВС України № 940 від 22 жовтня 2012 року.

5. *Фаринчик В.І.* Початок досудового розслідування та особливості кримінального переслідування за новим Кримінальним процесуальним кодексом України Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ № 2 (57) 2012.

6. Про затвердження Інструкції про організації проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні: Наказ МВС України № 114/1042/516/1199/936/1687/5 ВІД 16 листопада 2012 року.

7. Про Єдиний реєстр досудових: Наказ Генерального прокурора України, № 69 від 17 серпня 2012 року.

8. Про електронні документи та електронний документообіг: Закон України. Відомості Верховної Ради України, 2003, № 36, ст. 275.

9. Про електронний цифровий підпис: Закон України. Відомості Верховної Ради України, 2003, № 36, ст. 276.

10. Про цивільний захист населення. Кодекс України. Відомості Верховної Ради України № 23, ст. 333.

11. Про надзвичайний стан: Закон України, Відомості Верховної ради України. – 1992. – № 37, ст. 538.

12. Про правовий режим воєнного стану: Закон України, Відомості Верховної Ради України. – 2000. № 28, ст. 224.

13. Порядок зберігання речових доказів стороною обвинувачення, їх реалізації, технологічної переробки, знищення, здійснення витрат, пов'язаних з їх зберіганням і пересиланням, схоронності тимчасово вилученого майна під час кримінального провадження, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України, від 19 листопада 2012 р. № 1104.

14. Інструкція про порядок ведення єдиного обліку в органах і підрозділах внутрішніх справ України заяв і повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення та інші події: Наказ МВС України № 1050 від 19.11.2012.

15. Про організацію взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами внутрішніх справ у попередженні, виявленні та розслідуванні кримінальних правопорушень: Наказ МВС України № 700, від 14 серпня 2012 року.

16. Про організацію діяльності органів досудового розслідування: Наказ МВС України, № 686, від 09 серпня 2012 року.

Сервецький І.В. Законодавче та нормативне регулювання початку досудового розслідування

У статті досліджуються проблеми нового Кримінального процесуального кодексу щодо початку кримінального провадження. Розглядаються способи фіксації інформації про кримінальні правопорушення та її реєстрації. Виокремлено роль слідчого на цьому етапі діяльності правоохоронних органів, показані проблеми та недоліки Єдиного реєстру досудових розслідувань та запропоновано шляхи його вдосконалення.

Ключові слова: досудове розслідування, початок досудового розслідування, кримінальне провадження.

Сервецкий И.В. Законодательное и нормативное регулирование начала досудебного расследования

В статье исследуются проблемы нового Уголовного процессуального кодекса о начале уголовного производства. Рассматриваются способы фиксации информации об уголовных правонарушениях и ее регистрации. Выделены роль следователя на этом этапе деятельности правоохранительных органов, показаны проблемы и недостатки Единого реестра досудебных расследований и предложены пути его совершенствования.

Ключевые слова: досудебное расследование, начало досудебного расследования, уголовное производство.

Servetskiy I.V. Legislation and regulation early pre-trial investigation

This paper deals with the problems of the new Criminal Procedure Code to initiate criminal proceedings. The methods of data recording the criminal offense and it is registered.

Author determined the role of the investigator at this stage, law enforcement, showing problems and disadvantages of the Unified Register of pre-trial investigation and the ways of its improvement.

Keywords: *pre-trial investigation, the beginning of the preliminary investigation, criminal proceedings*

Стаття надійшла до редакції 06.05.2014.